

■ **András! Különös szituációban ismerkedtünk meg, s most arra volnék kíváncsi, mennyire tudod elfogadni akkori önmagadat. 1990-ben néhai Antall József miniszterelnök úr Szegedre látogatott, az egyetemi ifjúság felbolydulva fogadta, te pedig ellenrőpiratot szerkesztéssel és osztottál ki.**

– Politikai akció volt a tüntetés is, a rőpirat is. Az ország érdekét tartottam szem előtt, s ma is innen volna a kiindulásom. A helyi, szűkebb körű érdekérvényesítést korlátozniuk kell a magasabb, tágabb érdekeknek. Annyit változtatnék, pontosabban azt a hibát nem követném el, hogy nem írom alá.

■ **Jeszenszky Gézát a minap kitapsolták a holocaust-konferenciáról, mert párhuzamot vont a fasizmus és a kommunizmus között.**

– Engem Karsai László tanított a történelemre – a tanár úr vállalja származását –, úgy fogalmazott, hogy a világtörténelem legnagyobb tömeggyilkosa Sztálin volt. Csodálkozva kérdeztük: „Nem Adolf Hitler?” Számokkal válaszolt. A taps nem érv.

■ **Érdekes filmeket vettetek mostanában a mozik: Schindler listája; Philadelphia, az érinthetetlen. Közbevetőleg kérdezem: mennyire vagy mozibárázó ember?**

– Nem járok moziba.

■ **Másképpen kérdezek: keresztény politikusként milyen mértékben látod érvényesülni a toleranciát a másság iránt?**

– Jézust megkérdezték: az adófillérekkel mit csináljanak. Azt válaszolta: adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és adjátok meg Istennek, ami az Istené. Róma világbirodalom volt, a zsidók lázadása értelmetlen lett volna, s amikor később szélsőségekre, felkelésre ragadtatták magukat, nagyon ráfizettek. Az ókorak, az ókori embernek is viszonyulnia kellett valamiképpen a mássághoz. A homoszexualitást például elfogadták, de nem tekintették természetesnek: Caesart, amikor diadalmenetet tartott, katonái kigúnyolták. Nem lenne jó, ha a kisebbség kényszerítené rá akarátát a többségre. Meg kell húzni a tolerancia

Kampánylabda

Túhegyi József alpolgármester eredetileg dr. Farkas László köztársasági megbízottat választotta beszélgetőpartnerének, ám dr. Farkas László, mert állami hivatalnok, nem kívánt pártpolitikai kérdésekbe bonyolódni, s udvariasan elhárította a felkérést. Túhegyi alpolgármester megmaradt a kereszténydemokratáknál: Horpácsy Andrást „szemelte ki”. Hiszen régi ismerősök a díszteremből. A világi dolgok közé keverték egy csöppnyi lélek-gondozást is. A választások előtt szükség is lehet rá.

Az emberek a kiskapukat keresik

Horpácsy Andrással beszélget Túhegyi József

természetes határait. Nem lehetünk toleránsak a bűnözéssel szemben, és nem adhatunk a bűnözőknek ugyanolyan jogokat, mint a becsületes embereknek. Csak így működhet a társadalom. Bergson azt mondta, a kívülálló tud igazán toleráns lenni, ha benne vagyunk a dolgokban, a tolerancia sokkal több energiát igényel. Kis János is említi a liberalizmusnak ezt a dilemmáját.

■ **A politikában gyakran bizonyult rugalmatlannak a KDNP, például abban a kérdésben, kit, milyen szektát, milyen mértékben támogatasson a költségvetés.**

– Szabad legyen idéznem egy metodistát, akinek egyháza nem történelmi Magyarországon. Azt mondta, az ördög szándéka a megosztás. Nem válik javára a társadalomnak, ha atomizálódik, s még inkább nem, ha egyre több benne az agymosott ember. A gyökerek az igazán fontosak, az újjászülés biztosítékai. Egy március

15-i ünnepségre készülve lapozgattam kedvenc költőmet, Radnótit, hogy találjak nála megfelelő idézetet. Nem sikerült. Amikor a kereszténydemokrácia a nagy történelmi egyházakat tünteti ki érdeklődésével, az nem intolerancia másokkal szemben, hanem a közös gyökerekre, az itt élők közös múltjára utal.

■ **A KDNP azonban politikai szerepvállalásra is ösztönzi az egyházakat.**

– Te azt mondtad magadról, hogy idealista vagy, csalódtál az emberekben. Nekem nagyon régen mondta egy pap, hogy ők nem idealisták, hanem realisták. A bűnbeesés története mutatja, hogy az ember gyarló. Ti, idealista liberálisok, észrevehetnétek, hogy nem lehet minden jogszabály mellé rendőrt állítani, a jogszabályok tipikus eseteket rögzítenek, az emberek meg a kiskapukat keresik. 1945 óta rengeteg rendelkezés született, s ezt a munkát a végtelenségig lehetne

folytatni, de a rendszert soha nem lehetne lezárni. Ebből az következik, hogy az erkölcsöket kell megszilárdítani. Egy múlt századi, Oroszországot ismertető mű angol szerzője szerint a keleti és a nyugati kereszténység között az a különbség, hogy utóbbi a morál fenntartását és javítását tartja elsődleges feladatának. És aki ezt vállalja a romlás évtizedeiben, azt bizony támogatni kell.

■ **Szükséges-e azonban ilyen mértékű összefonódás az állam és az egyház között?**

– Ha bármely közösség felül egy szekérre, a befogott két ló nem húzhat kétfelé. Az állam a világi szervezetet tartja fenn, az egyház a lelket gondozza.

■ **A nemzeti és keresztény politikusok igazán változatos jelzőket találtak ki a másként gondolkodókra, például azokra, akik az erkölcs leléteményesét nemcsak az egyházakban látják.**

– Ha a liberalizmus fel tud vonultatni éppolyan erős, az egész közösségre kiterjedő felelősségvállalást, ami esetleg helyettesítheti az egyházi hivatást, akkor megemelem a kalapot.

■ **Te is úgy gondold, hogy a nemzet kiveti magából az idegen elveket, az idegen gondolatokkal együtt?**

– Én azt mondom, ha Thürmert Kragujevácon azért verik meg, mert magyar, és nem azért, mert kommunista, akkor én, mint magyar ember, a segítségére sietek, azután azonban Thürmernek ezt respektálnia kell.

■ **Köztisztviselő vagy. A KDNP elég jelentős pozíciókat szerzett a megyében: ez a párt adja a köztársasági megbízottat, a regionális oktatási központ igazgatóját, a főgyógyyszerészt.**

– Én magam nem láthattam, hogyan dőlt el az én javamra a főgyógyyszerészi pályázat.

Azt viszont tudom, hogy mára már egyetlen irigyem sincs.

■ **Politizáljon-e a köztisztviselő? Előnyt szerezhet-e ismereteivel, információival? A köztársasági megbízott úr Mózes Ervin SZDSZ-es jelöltet ez okból minősítette vissza a hivatalban.**

– Igen, Mózes Ervin, hozzám hasonlóan, országgyűlési képviselőjelölt. Nyilván ezért a kérdés. A visszaminősítés az államtitkár úr ügye, ő a jogász és a törvényesség felügyelője három megyében, én viszont csak afféle botcsinálta jogértelmező vagyok. Úgy éreztem értem is küzdenek a liberálisok, mármint, hogy lehessenek képviselőjelölt főgyógyyszerészként is. Örülök, hogy ezt sikeresen tették. Csalni pedig pillanatnyi és látszólagos előnyökért nem érdemes, a társadalom alapja a rend.

■ **Mit gondolsz a patika-privatizációról?**

– A szakma itta meg a levét a privatizáció elhúzódnásának. Sokkal korábban meg lehetett volna csinálni, azóta ugyanis semmivel nem lettek jobbak a feltételek. A küzdelemben látni lehetett, hogyan csapnak össze az érdekek, kinek hol van az érdekeltisége.

■ **Surján úr a szakminiszternek a tárcának, illetve az MDF próbálkozott a társadalombiztosítás reformjával. Túl sok a politika, nem ez késlelteti a megoldást?**

– Kicsi vagyok én, hogy mindent lássak a fentiek politikai iszapbirkózásából. A probléma, amelyet említesz, országgyűlési és nem miniszteri hatáskör.

■ **Hogyan összegeznéd a saját négy évet az önkormányzati testületben?**

– A pártérdek konfliktusai elszomorítanak, a várost első helyre kellett volna tennünk.

■ **Egyszer, egy ádáz hajnali vita után lemondál.**

– A frakciók, a frakcióvezetők, úgy tűnt, végképp megmakacsolták magukat. Elvezett a remény. Ezt a helyzetet meg kellett valamiképpen törni. Volt, aki úgy gondolta, jobb ha elmegy. Én megoldást akartam, és maradtam. A helyszínen is, és végül a testületben is.

– **Ki a jelölted a következő beszélgetésre?**

– Mózes Ervin.

■ – Sokat táncoltunk tünt ifjúságom idején itt, a Kapcában, Szegeden jártam ugyanis egyetemre – kezdte beszédét dr. Szabó János, az EKGP elnöke, az est vezérszónoka. – Mai célunk a szociális piaczgazdaság. A diktatúrát lebontva a szabadság ma már annyira természetessé vált, hogy meglétét nem, csak a hiányát érzékeljük. A Parlament meghozta az alapvető törvényeket, hangsúlyozta dr. Szabó János, megteremtette azt a jogrendet, amelyen berendezkedhet a magántulajdon. A magyar ember és a föld ősi, semmihez nem fogható kapcsolatban van egymással, állapította meg a pártelnök, a kitűnő természeti feltételek között négy és fél millióan kötődnek hozzá, százezres nagyságrendben a vállalkozások.

Korszakos jelentőségűnek nevezte a szónok

az Országgyűlés által nemrégiben elfogadott erdőbirtokossági törvényt, illetve a földtörvényt, továbbá a szövetkezeti törvény módosítását. A szövetkezet nem lehet a tagok börtöne, a cél: ez a tulajdonforma szűnjön meg a falu monopóliumhelyzetben lévő mezőgazdasági egysége lenni. A földtörvény a miniszter szerint egy emberöltőre kicövekelte az ingatlanforgalmazás és -hasznosítás szabályait. A pártelnök megvédte az erdőbirtokossági törvényt is, mert – mint mondta – az államnál nincs rosszabb tulajdonos. Az Európai Unióban a minőségi termékekkel és az úgynevezett hungaricumokkal, a szegedi paprikával, a makói hagymával, a tájjellegű borokkal lehet esélye a magyar mezőgazdaságnak – mondotta a pártelnök.

■ Az Egyesült Kisgazdapárt nagygyűlése Szegeden

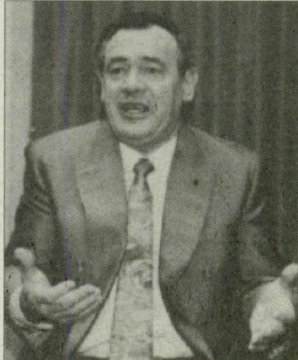
„A legrosszabb tulajdonos az állam”

Az Egyesült Kisgazdapárt három egyéni jelöltje kvalifikálta magát – sikerült összegyűjtenie a 750 ajánlóécdulát – a május 8-i országgyűlési választásokra – ezzel a bejelentéssel nyitotta meg Szegeden tegnap az EKGP választási nagygyűlését dr. Szegő István, a szegedi szervezet elnöke, ezt követően mutatkozott be a nagyközönségnek dr. Lévy Endre (Szeged, 2. választókerület), Pintér István (4. választókerület, Csongrád); dr. Sánta Sándor makói polgármester aratta a harmadik sikert, ám elfoglaltsága miatt nem tudott Szegedre jönni.

A józan ész nevében

■ **Elnök úr! Milyen kondícióban várja az Egyesült Kisgazdapárt a május 8-i választásokat?**

– Pontos adataink egyelőre csak a területi listákról vannak, az egyéni választókerületekben körülbelül 80–100 jelöltünk produkált megfelelő eredményt. Tizenkét területi lista állításáról adtuk le az igazolást, megyei szereplésünk jónak mondható, sajnálatos kivétel Fejér, Somogy és Vas megye, valamint Budapest; minimálisan hét területi lista szükséges az országos lista indításához, e követelményt tehát teljesítettük – ha nem tévedek 11. pártként. Megjegyzem, mi nem tudunk azzal büszkélkedni, hogy már napokkal ezelőtt sikeresen adminisztráltuk magunkat és mindent leadtunk. Hat hónapja alakult a párt, a Független Kisgazdapárt által szétrugdalt építőkövekből. Nem volt időnk, nincs pénzünk, nincsenek vidéki szervezeteink, ezért eredményünknek

nagy jelentőséget tulajdonítunk.

■ **Ugyanazon a politikai hullámsávon két kisgazdapárt is szól: az EKGP és az FKGP, miben különböznek önök a Torgyán-féle párttól?**

– A józan ész nevében és kiszámíthatóan akarunk politizálni. Realisták vagyunk. Nyolcvanöt éves történelmünkre is építünk, és arra, amit az elmúlt négy évben végeztünk. Programunk nem el-

érhetetlen ábrándok összessége, nem handabandázunk, pártunkban nem divat a diktatórikus vezetési stílus. Magatartásunk nem adott okot gúnnyra és megvetésre, nem találunk elutasításra, mint a Független Kisgazdapárt, amelynek viselkedése viszont ránk is rossz fényt vet.

■ **Milyennek látják esélyeiket? A közvéleménykutatásokban nemigen kérdezték rá az EKGP-re, a különböző sajtókombinációk nincsenek figyelemmel a párt koalíciós lehetőségeire.**

– Nehezen akarnak tudomást venni rólunk, ez a mi gyermekbetegségünk. A vidéket járva azonban tapasztalom, táborunk erősödik, számíthatunk rá. Reményeink szerint sikerrel vesszük a bűvös ötszázalékos akadályt, s a Parlamentben számottevő politikai erővé is válhatunk, az Egyesült Kisgazdapárt akár újra kormányzati tényező lehet.

Ö. J.